

TORONYIRÁNY

XII. 15.

2018. április 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 3. vasárnapja

Ha a kinyilatkoztatást helyesen akarjuk értelmezni, a megváltást nem szabad úgy elgondolnunk, hogy azáltal Isten a veszni indult emberiségből kivált egyeseket, vagy, hogy az emberek két csoportra való osztásával megmutatja, hogy mégis ő a hatalmasabb. A Megváltó elküldésével Isten az egész emberiség felé kitérte uralmát. Tehát sem azt nem szabad gondolnunk, hogy akik Krisztus előtt éltek, azok elvesztek bűneik miatt, sem pedig azt, hogy a megváltás csak azoknak szól, akik valóságban is elfogadják az evangéliumot. Krisztus szenvedése és kereszthalála éppen azt mutatja be, hogyan akar az Atya az emberekkel szemben viselkedni. Biztosak lehetünk tehát abban, hogy a kegyelmet kezdettől fogva elővételezte és előre osztogatja mindenkinek. Ha valaki Isten felé fordul, az nem az ő érdeme, hanem a kegyelem hatásának eredménye. Az emberiség két csoportra való osztása csak az utolsó ítéleten történik meg. Az isteni uralom ott is éppen úgy fog működni, mint az egész üdvtörténetben. Ebből a szempontból tehát mi itt nem tudjuk felmérni a megváltás kegyelmi hatását. Éppen azt nem látjuk, hányan érik el az örök életet Isten megbocsátó uralma által.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 3,13-15.17-19** Péter apostol a jeruzsálemiek szemébe mondja, hogy akit kiszolgáltattak Pilátusnak, hogy kivégezze, azt a Názáreti Jézust Isten feltámasztotta a halából. Tartsanak tehát bűnbánatot és térjenek meg.
- 2. 1Jn 2,1-5a.** A Feltámadt Krisztus örökre szószólónk az Atyánál, aki megtartja az ő tanítását, abban tökéletesen megvan Isten szeretete.
- 3. Lk 24,35-48** A Feltámadt Jézus fizikai valóságában találkozik apostolaival, ráébreszti őket halálának és feltámadásának értelmére és szükségszerűségére, illetve megígéri nekik a Szentlélek ajándékát.

A Megváltó megdicsőülése

Krisztus feltámadásának történeti igazolását az apostolok elsőrendű feladatnak tekintették: „Ha Krisztus nem támadt fel, hiábavaló a mi igehirdetésünk és hiábavaló a ti hitetek. Sőt még Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert arról tanúskodunk, hogy Krisztust feltámasztotta, noha nem támasztotta fel... Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűnökben vagytok” (1Kor 15,10-17). Szent Péter az Egyház megalakulásának első napjaiban mindig abból indul ki, hogy ők tanúi Krisztus feltámadásának (ApCsel 2,24; 3,15; 4,10; 4,20; 5,32 stb.).

Aki ilyen nyíltan beszél, annak kezében van a bizonyíték. Az apostolok vallást alapítanak Krisztus feltámadásának tényére. Tanításukat az a szegény és józan népréteg tette magáévá, amely a földi küzdelmekben vigasztalást és reményt keresett. Ezek az emberek személyesen ismerték Jézust, maguk is meggyőződtek haláláról. Könnyen leleplezték volna az apostolokat, ha a feltámadás kitalált mese lett volna.

Krisztus feltámadásának megvan a hitvédelmi jelentősége. A legtárgyilagosabb motívumot szolgáltatja ahhoz, hogy a kinyilatkoztatást el lehet és el kell hinnünk. Krisztus megmutatta, hogy halálával nem zárult le működése. Továbbra is él, megvan a hatalma tanításának érvényesítésére, ígéreteinek beváltására. Ő maga is feltámadásában látta a legnagyobb bizonyítékot küldetése mellett. Többször hivatkozott rá nyíltan és képekben. Ellenségei ismerték kijelentését, nyugtalanította őket, azért állítottak örököt a sírjához.

Az evangélisták csak azt mondják el, ami mellett emberek tanúskodtak. Igazolják Krisztus halálát, a sír üres voltát és a

megjelenéseket. Mind a három esemény történeti igazság. Haláláról meggyőződött Pilátus is és csak azután adott engedélyt a temetésre. A lándzsaszúrás különben is minden kétséget eloszlatott. Az üres sír tételét már a zsidók vezetői azzal igyekeztek gyengíteni, hogy az apostolok lopták el a holttestet, míg az örök aludtak. Ezt a kimagyarázkodást azonban senki sem vette komolyan. A megjelenések teljes bizonyosságot adnak a feltámadásról, ha Isten szemszögéből nézzük őket. Krisztus azelőtt sem akarta csodáival lehengerelni az emberi szabadakaratot. Csak annyi jelet mutatott, ami elég az érdemszerző hithez. Az átlagos emberi elgondolás megkérdezi, miért nem jelent meg ellenségeinek, miért nem mutatta meg nekik győzelmét. Azért, mert nem akart kívánságaikhoz igazodni és hatalmát, mint bíró is érvényesíteni tudja velük szemben. Ha eddigi csodáinak nem akartak hinni, ennek sem hittek volna. Különben is Krisztus a feltámadásban már átment a természetfölötti világba s ettől kezdve csak Egyházán keresztül szól az emberiséghez. Elsősorban apostolainak jelent meg, mint minősített tanúknak, akiknek szaváért már előre felelősséget vállalt.

Az apostolok csak a feltámadás után kezdték megérteni Mesterüket. Meglátták benne a legnagyobb erő hordozóját. Aki győzedelmeskedik a halálon, azt nem lehet semmiféle hatalommal kiiktatni a történelemből. Ezért tartják első kötelességüknek, hogy a feltámadás mellett tanúskodjanak. Feltámadt testének tulajdonságai ezek: beöltözött a végleges megdicsőülés állapotába, megmaradt valóságos testnek, de nem volt alávetve a múltó világ törvényeinek. Földi szemmel ellentéteket látunk benne és rajta. Tapintásra nyújtja tagjait, együtt eszik tanítványaival, mégis olyan, mintha szellem volna. Zárt ajtókon át megjelenik és csak az látja, akinek megmutatja magát. Természetfölötti állapota két irányban mutatkozik: hatalma van a földi dolgok felett és a lélek szellemsége, s az isteni dicsőség teljesen áthatja. Táplálékra nincs szüksége, csak azért veszi magához, hogy igazolja testének valódiságát. Akarati elhatározással legyőzi a tér és idő korlátait. Teste azonban továbbra is véges, nem követi istenségének mindenütt való jelenlétét.

Apostolaira azt a benyomást teszi, hogy ő a mennyei ember. Megjelenéseiben azonban nem mutatkozott meg teljes dicsőségben. Csak annyit mutat magából, amennyit közölni akar. Az isteni szeretet és fönség teljes tükröződését csak az üdvözültek láthatják arcán. Egyébként tanítványaival szemben ugyanolyan jóakaró barát, türelmes tanító és megbocsátó atya, mint előbb. Magán viseli a sebhelyeket, áldozatának jeleit. A sebek nem fájdalmasak többé, csak azt igazolják, hogy mindörökké feláldozott bárány marad.

Krisztus, mint az emberiség feje támadt fel, mint a holtak között az első (1Kor 15,20). Ami őbenne végbement, az vár mindnyájunkra: „Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és feltámadt, akkor Isten azokat is, akik Jézusban hunytak el, vele együtt feltámasztja” (1Tessz 4,14). Krisztusban előttünk áll a bizonyíték, hogy a tagok átalakulnak a fő képmására. Előbb azonban végig kell küzdenünk az életet és át kell mennünk a halálon. Isten így határozta meg az üdvrend menetét.

Gál Ferenc

Többet „mézsel”, mint erővel (14.)

Gyermekek, konfliktusok és kompromisszumok

Mit lehet tenni?

Tegyük fel, hogy egy iskolás gyermeknek hét perc szükséges a hazaérkezéshez. Az idő korlátozása arra ösztönzi a gyermeket, hogy kerülő nélkül menjen haza. Ez biztonságot jelent. Amennyiben kerülőutat tehetne, hamarosan nem lehetne felbecsülni, milyen messzire és mennyi ideig lehet úton. Az édesanya számára ez szintén biztonságot jelent. Amikor a gyermek nem érkezik meg nyolc perc múlva, akkor elésíethet. A gyermek kezdi megtoldani az útját, hol három, hol hét perccel. Bár a gyermeknek rossz a lelkiismerete – hiszen ezt nem is szabad neki –, de egyszerűen a természetéből fakad annak kipróbálása, hogy elmozdítható-e a korlát. Legnagyobb meglepetésére a korlát – és így az édesanya is – meglehetősen megbízhatatlan. Tehát tovább kell próbálkozni. A gyermek 20 percre emeli a határsértést és ezzel kicsordul a pohár. A felidegesített édesanya rácsap. A gyermek ezt mondhatja: „Az édesanyámban nem lehet megbízni!” A gyermek szeretne egy biztosabb korlátot.

Bánás a határsértésekkel

Tehát ha a hazafelé vezető út egy jó perccel tovább tart, akkor meg kell kérdezni a gyermeket, mi volt olyan érdekes, hogy túllépte az időt. Akkor tudni fogja a gyermek: még fennáll a korlát. Igazodni kell hozzá. Itt is lehetőség van kompromisszumra: az időt ellenvetés nélkül be kell tartani. A gyermek még visszamehet arra az érdekes helyre, talán az édesanyjával együtt. A határ megsértése mindig próbálkozás. Felszólítás a megbízhatóságra. Mi vagyunk a megbízható határőrök. Megbízhatatlanságunk ezt sugallja a gyermeknek: senki sem érdeklődik igazán irántam! Ez fáj, és ha fáj, ellenállását kell kiprovokálni. Ez pedig az idegeinkre megy!

Egy napon eljut odáig: gyermeke kipróbálja Önt!

Most az Ön tekintélyéről van szó, egyébként a gyermek hiányolja a tiszta szabályokat és elbizonytalanodva érzi magát.

Kinevetés és becsapás

Ez egy gyermeknek olyan leértékelése, amellyel csak nagyon nehezen birkózik meg. Az ujját szopó gyermek nem fogja elengedni az ujját csak azért, mert valaki kineveti. Ellenkezőleg! Ha valaki kineveti, akkor még több ujj kell neki. A gyermek nem hagyja abba a sírást, ha valaki azt mondja neki, hogy az emberek kinevetik, csak azért is fokozni fogja.

Vegye komolyan a gyermekeket!

Becsapjuk gyermekeinket, ha csak felületesen válaszolunk kérdéseikre vagy olyan magyarázatot adunk, melyek egészen egyszerűen nem igazak. Sietős a dolgunk, de a gyermek feltétlenül meg akar állni az egyik kutyánál. „Gyere el innen, mert megharap!” Tudjuk, hogy a kutya ilyen távolságból egyáltalán nem tud harapni, de van egy érvünk és ez számít. Mégis a gyermek valamikor rá fog jönni, hogy becsapják! Akkor elindítja kísérleteit, még akkor is, ha egyáltalán nincs szükség rá, merő félelemből, nehogy megint becsapják. Egy gyermeknek biztosan tudnia kell, hogy komolyan veszük. Ez biztonságot ad neki. És bizalmat is.

Mindig vegye komolyan a gyermekeket!

Még a kisgyermek is képesek megérteni a határozott parancsokat. A hazugságokat egy szép napon leleplezik és zavarják őket.

A biztos korlát megóvja a gyermeket attól, hogy végérvényesen „eltévedjen”.

Még nincs mértékegysége arra, amivel helyesen felbecsülne a kockázatokat és a veszélyeket.

Minél biztosabban eligazodik a világban, annál inkább lehet mondani a szűk korlátokról.

Miért nincs kompromisszum?

Megkérjük a gyermeket, hogy most gyorsan jöjjön velünk. Talán bezár a bolt vagy valami más határidő van, ami az édesanyát szorítja. Megígéri a gyermeknek: „A megbeszélés után fülön csípjük a közelben lévő legszebb kutyát és megkérdezzük a gazdáját, hogy megsimogathatjuk-e.” Magától értetődik, hogy be is tartjuk ezt az ígéretet. Így a gyermek megtanulja azt, hogy milyen jól tesz egy kompromisszum. Amikor a szülők veszekednek, nem szívesen magyaráznak „Miért sír az anyu?” Mivel fáj a hasa! Most talán megpróbálja a gyermek megvigasztalni az édesanyját a hasfájása miatt? Talán hozza az ágyemelegítő palackot vagy egy teát készít? Végül is lerázzák, mivel terhesnek tűnik. Ezt azonban nem képes felfogni. Saját tapasztalatból tudja: akinek fáj a hasa, azt gyógyítani kell. Amikor gyakrabban lerázzák, elbizonytalanodik. Megérti, hogy neki csak felületes választ adnak. Tehát már nem is fog megbízni a válaszban, hanem kísérletezik. Ez pedig idegesítő. Valóban nem érdemes valótlán választ adni egy gyermeknek. Miért nem mondjuk meg vita esetén, hogy miről van szó? Nem is kell az igaz okot elárulni.

A gyermekek sok mindent megértenek

A gyermek megérti, hogy az ember elsírja magát, ha bosszankodik. Azt is megérti, amikor különleges, ritka esetekben azt mondjuk: „Ezt nem mondhatom meg most neked a legjobb akaratom mellett sem!” A gyermekek sokkal többet megértenek, mint ahogyan azt gondoljuk. Azt nem értik meg, ha megpróbáljuk őket becsapni vagy átéjteni. Ne mondja azt gyermekének, hogy még túl kicsi ahhoz, hogy megértse ezt vagy azt a problémát. Inkább magyarázza meg neki a tényt oly módon, hogy életkora ellenére megértse. Akkor lesz kompromisszumra képes egy gyermek, ha nem utasítják el, vagy nem értékelik le, hanem felismeri komoly törekvésünket, és ha engedjük, hogy a világgal itt-ott összeütközzön.

Hogy figyelmességet kelljen koldulni

Ez megalázza a gyermeket, és akitől kunyerál, annak felőrli az idegeit. Aki biztos édesapja vagy édesanyja figyelmességében, annak nem kell kunyerálni. Az ilyen gyermek azt is megérti, ha rövid ideig kevesebb figyelmességben részesül, mert a szülők el vannak foglalva. Akár rá sem figyelnek, magától tudja, hogy itt valami nagyon fontos dolog van, és hogy azután azonnal újra ő kerül sorra. Azok a gyermekek, akik képesek kompromisszumra a különböző dolgokban, már jelentős módon felkészültek a felnőtt életre. Mit tegyünk, ha nem képesek a kompromisszumra, ha állandóan figyelmességre van szükségük és nem riadnak vissza semmilyen eszköztől sem, hogy kikényszerítsék a figyelmességet? Akkor abból indulhatunk ki, hogy nem igazából biztosak abban a figyelmességben, amelyben részesülnek.

Egy gyermek megérdemli, ha komolyan vesszük kis életének minden pillanatát.

Éreztesse gyermekével, hogy mennyire fontos az Ön számára.

Vasárnapi jegyzet

Anyja az Egyháznak

A közelmúltban tette közzé a Szentatya, hogy pünkösd hétfőt mint ünnepet Mária, az Egyház Anyja tiszteletére beiktatja a kalendáriumba. Ha csak titulusok sorát nézzük, egy-egy új akkor kerül az egyház liturgikus rendjébe, amikor a kor szükséglete kívánja. Emlékezetes például az Isteni Irgalmasság vasárnapja, Szent II. János Pál idejéből.

A most meghirdetett Mária-ünnep olyan világhelyzetben hívja fel a figyelmet, amikor az árvaságról, a kiüresedés egyre erősebb mértékéről van szó. Laikus módon azt mondhatnánk: ha elmagányosodik az ember, egyre többet gondol a gyermekkorára, az anyai szeretet bölcsőmelegére. (Ellent mondhatnak persze ennek, ha azzal érvelnek: a közömbösség eltávolított mindentől, mindenkitől. Erről a szociológia is informál.)

Az anyai szeretet „erős áramáról” talán legszebben Jacopo Todi Stabat Matere énekel: „Eja Mater fons amoris – Az Ó Anyja a szeretet forrása”. Kétféleképpen értelmezhető: az a forrás, amely a szeretet vizével éltet, vagy: a szeretet fényforrása.

A modern kor misztikusa, Thomas Merton trapista szerzetes, költő egyik könyvrészletében ezt írja: „Mindaz, amit a Boldogságos Szűzről, Isten Anyjáról írtak, azt bizonyítja nekem, hogy az ő szentsége a legelrejtettebb (...) Amit ... tudunk róla, az még rejtettebbé teszi szentségének igazi jellegét és lényegét”. Arról medítál a szerző, hogy a Szentszűz „szentsége bizonyos értelemben még rejtettebb Isten szentségénél.” Isten valamit elmondott nekünk önmagáról, de Máriáról csupán a legfontosabbat, amelynek „értelmét sem tudjuk megragadni.” Akkor hogyan lehet mégis megismerni? A misztikus lélek azt mondja róla, hogyha megosztom vele alázatát, rejtettségét, szegénységét – magányát. Ugyanis Krisztus Anyjában az összes szent „minden szegénysége és bölcsessége jelen van. Minden szent szentsége részvétel az ő szentségében” – minden kegyelem általa érkezik hozzánk. Ez Isten rendelése. Gyönyörű mondat: „Szűz Mária szentsége csend.” Lényege a szentségnek az ige, amelyet Jézus Krisztus nevében mondanak – kieszközli azt, amit jelöl: Isten kegyelmét. Mária Szentségében (csendjében) hallhatjuk meg Krisztus szavát, „az ő szemlélődése által válik Isten hangja tapasztalattá.” Thomas Merton szerint a belső magányt, a békességet Isten Máriának adományozta, „hogy az befogadhassa Őt a világba, felajánlván egy olyan lény vendégszeretetét, aki makulátlanul tiszta, tökéletesen csendes ... és a legteljesebb alázat jellemzi”.

Kiknek a lelkülete hasonlíthat leginkább az övéhez, ha nem az anyaké, akikhez közelebb küldte Isten Máriát. De bárkihez, aki „kiüresíti önmagából a szenvedélyeket”. És közel küldte Egyházához, hogy részesítse az anyai szeretet felülmúlhatatlan szentségében, rejtettségében.

E néhány gondolat mellé társítom új versemet az Egyház Anyjához:

Árva föld haldokló virága
ember, a lét árvasága
míg bénára dermeszt,
tisztaság Rózsája
virraszt feletted
Bedúlt a nap, feszített ég
sátrán szöges csillagok
tüzei gyulladtak, alázat
sebei a kivérző királynak
Feje lehanyatlott,
a világ éjre jutott
mint volt a teremtés előtt
A holdóra törten járt
nullpont állt elő –
fűzfára akasztva a hárfát
tépetten hallgatott
véreztek a háztetők

Várt Ő a kereszt alatt
rózsaarcára fény futott –
villanófény felhő-erőkből
Hitte nincs semmi veszve
Szíve nem félelemmel
osztozott
Homály-csatakos volt a város
Sziklarésre kő csukódott
Szétfutott a Holt csapatja
Akkor lett Ő Édesanyja
szegletkövén az új Városnak
a Sion-hegy alatt

hírek információk

A Római Szalézi Egyetem posztgraduális képzését, azaz licenciátusát végző hallgatók látogattak Budapestre, majd a szegedi Karolina Iskolába a közelmúltban. A Nigériából, Kongóból, Mexikóból, Indiából, Dél-Koreából, Brazíliából és Olaszországból származó papok és szerzetesek megismerkedtek a hazánkban működő katolikus iskolák életével, működésük körülményeivel. A hitoktatásra, erkölcsi és közösségi nevelésére, a szülőkkel való kapcsolattartásra és a katekézis módjára vonatkozó kérdésekről a hitoktatókkal beszélgettek.

Jótekonysági divatbemutatót szerveztek április 14-én, szombaton a rászoruló családok javára a Katolikus Ház közösségéhez tartozó önkéntes egyetemisták. Az Ágota Alapítvánnyal közösen megvalósuló, „Csinosan a jó célért” elnevezésű rendezvény témája a család volt. A Katolikus Házban rendezett divatbemutatón gyermekek és felnőttek egyaránt bemutatták a fiatalok által varrt ruhákat. Az apróbbak édesanyjokkal, illetve édesapjukkal mutatták be a legújabb kollekciókat. Az est folyamán megtekinthető volt a gyermekek rajzaiból, a család témakörben összeállított kiállítás is.

Taize-be szervez ifjúsági zárandokutat Thorday Attila plébános. 15-35 év közötti fiatalok jelentkezését várja a július 6-16-ig tartó programra. Az érdeklődőket április 15-én, vasárnap 15 órakor az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségi házába (bejárat a liget felől) tájékoztató jellegű megbeszélésre hívja az utat szervező plébános.

Jótekonysági teremlabdarúgó tornát szervez április 15-én, azaz ma az újszegedi sportcsarnokban (Temesvári krt. 33.) a Naturtex-SZTE-Szedeák NB I A csoportos férfi kosárlabda csapata. A torna bevételét a Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott GEMMA Központ javára ajánlják fel. A meccsorozat része a „Szuperhősökért” programnak, melynek célja olyan speciális játszótér felépítése, melyen a fogyatékossgal élő gyermekek is játszhatnak.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papjai szokásos tavaszi első rekollekciójukat április 16-án és 17-én tartják a szokásos keretek között Szegeden a Szent Gellért Szemináriumban, illetve Békéscsabán a társszékesegyház plébániájának közösségi házában.

A CsaládEgyetem következő előadása április 17-én, kedden este 6 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) Kriván Márta neurológus, pszichológus „A változáshoz való viszonyunk a születés tükrében” címmel tart előadást. Nem szigorúan vett előadásra, hanem a bevezetőt követő együtt gondolkodásra, beszélgetésre várják az érdeklődőket. Témakörök: A születés, mint az élet első nagy problémája, mely megoldásra vár; A magzati lét már nem folytatható, a fejlődéshez nagyobb térre, más feltételekre van szükség; A születés az élet első nagy változása, mely minden későbbi problémamegoldás alapmintázatává is válhat. Az irányított beszélgetés érinti még a születés életünkre gyakorolt hatásait, és lélektani következményeit. A díjtalan előadás alatt gyermekfelügyeletről gondoskodnak a szervezők.

Hittel élni – Gyermek a nemzetiségek jövője címmel április 18-án, 10 órától nemzetiségi konferenciáját szervez a Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Kara Szarvason. A konferencia fővédnöke Kiss-Rigó László püspök. Az eseményen szlovák, román és német nemzetiségi képzést folytató pedagógusok és nemzetiségi közéleti személyek vesznek részt.

Az orgona mesterei címmel április 18-án, szerdán este fél 8-kor kezdődik nemzeti hangversenyszervező intézmény, a Filharmónia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye együttműködésével megvalósuló koncertsorozat. A négy hangversenyből álló sorozat nyitó előadásán László Boldizsár tenorista énekel a Dóm orgonájánál, melyet a neves belga művész, a tourna-i Notre Dame székesegyház orgonistája, Etienne Walhain szólaltat meg. Jegyek és bérletek a Filharmónia szegedi irodájában (Klauzál tér 7.) és a jegymester.hu-n vásárolhatók.

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint április 22-én, vasárnap 10 órakor Békéscsabán a társszékesegyházban lesz bérmálás.

A Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Általános Titkársága „Kazetta” címmel katolikus zenei tábort szervez Révfülöpön július 23. és 29. között.

A kongresszusra készülve a Magyar Katolikus Egyház életében még nagyobb hangsúlyt kap a szentmise, annak megértése, az abba való aktív bekapcsolódás. Ennek egyik legfontosabb eleme a szent zene, melynek a szépsége, gazdagsága Istenhez emeli a lelkeket.

Templomainkban egyre több helyen vannak „gítáros” csoportok, melyek tagjai szívesen és ügyesen szolgálnak. Az általános titkárság nekik szeretne segíteni mind a zenei továbbképzésben, mind pedig liturgikus ismereteik bővítésében, hogy az általuk nyújtott szolgálat ne csak fiatalos, de hivatalos is – azaz a liturgikus zene alapelveinek (szent, művészi, egyetemes) és a liturgikus előírásoknak megfelelő – legyen. Így lesz minden szentmise egyetemes, mindenki által jól követhető, és a színvonalas, minőségi zenei szolgálat által is lélekemelő.

A tábor célja, hogy a magyar katolikus könnyűzene művelőinek lehetőséget és motivációt adjon a szakmai fejlődésre.

A programban többek között egyéni hangszeres órák, énekórák, zenekari gyakorlatok, elméleti liturgiai és liturgikus zenei képzések szerepelnek. A tábort koncert zárja.

Keresztény könnyűzenével foglalkozó zenészeket, énekeseket, kórusvezetőket várnak a táborba, akik hazatérve továbbadják zenekaruknak, csapatuknak, és zenei szolgálatuk során alkalmazzák majd az ott hallottakat. Jelentkezési határidő: május 31. Szeretettel várják az érdeklődőket a szervezők.

(Magyar Kurír)

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról, legkésőbb május 20-ig. 1%-ot egy egyháznak ajánlhatnak fel. A Magyar Katolikus Egyház technikai száma, mely a felajánlással kapcsolatos rendelkezéshez szükséges: 0011. Ajánljuk Kedves Olvasóinknak, hogy a felajánlható további 1%-ot plébániájuk, közösségük esetleges alapítványa javára irányítsák.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.